

Översyn av den europeiska grannskapspolitiken – den sydliga dimensionen

Europaparlamentets resolution av den 7 april 2011 om översynen av den europeiska grannskapspolitiken – den sydliga dimensionen

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utvecklingen av den europeiska grannskapspolitiken sedan 2004, särskilt kommissionens framstegsrapporter om dess genomförande,
- med beaktande av de handlingsplaner som antagits gemensamt med Egypten, Israel, Jordanien, Libanon, Marocko, den palestinska myndigheten och Tunisien,
- med beaktande av kommissionens meddelanden av den 11 mars 2003 om ett utvidgat europeiskt grannskap: en ny ram för förbindelserna med våra grannländer i öster och söder (KOM(2003)0104), av den 12 maj 2004 om den europeiska grannskapspolitiken – strategidokument (KOM(2004)0373), av den 4 december 2006 om stärkande av den europeiska grannskapspolitiken (KOM(2006)0726), av den 5 december 2007 om en stark europeisk grannskapspolitik (KOM(2007)0774) och av den 12 maj 2010 om utvärdering av den europeiska grannskapspolitiken (KOM(2010)0207),
- med beaktande av det gemensamma meddelandet från kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik av den 8 mars 2011 om ett partnerskap för demokrati och delat välstånd med södra Medelhavsområdet (KOM(2011)0200),
- med beaktande av rådets (utrikes frågor) slutsatser av den 26 juli 2010 om den europeiska grannskapspolitiken,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner av den 19 januari 2006 om den europeiska grannskapspolitiken¹, av den 6 juli 2006 om det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet², av den 15 november 2007 om stärkande av den europeiska grannskapspolitiken³, av den 19 februari 2009 om Barcelonaprocessen: en union för Medelhavsområdet⁴, av den 19 februari 2009 om översynen av det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet⁵, av den 20 maj 2010 om en union för Medelhavet⁶ och av den 9 september 2010 om situationen i Jordanfloden, särskilt det nedre flodområdet⁷,
- med beaktande av sina resolutioner av den 3 februari 2011 om situationen i Tunisien⁸, av

---

¹ EUT C 287 E, 24.11.2006, s. 312.

² EUT C 303 E, 13.12.2006, s. 760.

³ EUT C 282 E, 6.11.2008, s. 443.

⁴ EUT C 76 E, 25.3.2010, s. 76.

⁵ EUT C 76 E, 25.3.2010, s. 83.

⁶ Antagna texter, P7_TA(2010)0192.

⁷ Antagna texter, P7_TA(2010)0314.

⁸ Antagna texter, P7_TA(2011)0038.

den 17 februari 2011 om situationen i Egypten¹ och av den 10 mars 2011 om södra grannskapet, i synnerhet Libyen²,

- med beaktande av slutsatserna från associeringsrådet EU–Marocko av den 13 oktober 2008, som gav Marocko en framskjuten ställning,
- med beaktande av slutsatserna från associeringsrådet EU–Jordanien av den 26 oktober 2010, som gav Jordanien en framskjuten ställning,
- med beaktande av Europeiska rådets godkännande av Barcelonaprocessen: en union för Medelhavsområdet, i Bryssel den 13–14 mars 2008,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 maj 2008 om Barcelonaprocessen: en union för Medelhavsområdet (KOM(2008)0319),
- med beaktande av den slutförklaring som antogs vid konferensen mellan utrikesministrarna i unionen för Medelhavsområdet i Marseille den 3–4 november 2008,
- med beaktande av förklaringen från toppmötet för Medelhavsområdet, som hölls i Paris den 13 juli 2008,
- med beaktande av Barcelonaförklaringen om upprättandet av ett partnerskap mellan Europa och Medelhavsområdet, som antogs vid utrikesministrarnas konferens om Europa–Medelhavsområdet den 27–28 november 1995,
- med beaktande av uttalandena från presidiet för den parlamentariska församlingen för unionen för Medelhavsområdet vid dess möten i Paris (12 juli 2008), Kairo (20 november 2009), Rabat (22 januari 2010), Palermo (18 juni 2010) och Rom (12 november 2010),
- med beaktande av den rekommendation som den parlamentariska församlingen för unionen för Medelhavsområdet (Empa) antog den 13 oktober 2008 i Amman och överlämnade till den första utrikesministerkonferensen i Barcelonaprocessen: en union för Medelhavsområdet,
- med beaktande av de rekommendationer som antogs av kommittéerna i den parlamentariska församlingen för unionen för Medelhavsområdet vid dess sjätte sammanträdesperiod, som hölls i Amman den 13–14 mars 2010,
- med beaktande av slutsatserna från det inledande mötet i församlingen för regionala och lokala myndigheter i Europa–Medelhavsområdet (Arlem), som hölls i Barcelona den 21 januari 2010,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1638/2006 av den 24 oktober 2006 om fastställande av allmänna bestämmelser för upprättandet av ett europeiskt grannskaps- och partnerskapsinstrument³,
- med beaktande av sin rekommendation till rådet av den 13 december 2010 om

---

¹ Antagna texter, P7_TA(2011)0064.

² Antagna texter, P7_TA(2011)0095.

³ EUT L 310, 9.11.2006, s. 1.

förhandlingarna om ett ramavtal mellan EU och Libyen,

– med beaktande av artikel 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:

- A. Respekten för och främjandet av demokrati och mänskliga rättigheter, särskilt kvinnors rättigheter, rättsstatsprincipen, stärkandet av säkerhet, demokratisk stabilitet och välbefinnande, en rättvis fördelning av inkomster, rikedomar och möjligheter i samhället och, följaktligen, kampen mot korruption och främjandet av en god samhällsstyrning tillhör EU:s grundläggande principer och mål. De måste utgöra gemensamma värderingar som delas med partnerländerna i den europeiska grannskapspolitiken och bli några av den europeiska grannskapspolitikens främsta mål.
- B. Översynen av den europeiska grannskapspolitiken bör ta hänsyn till demonstrationerna för frihet, demokrati och reformer i flera av EU:s södra grannländer, eftersom de gav uttryck för folkets starka önskan om verklig förändring och bättre levnadsvillkor i regionen.
- C. De inre oroligheterna, som bottnar i befolkningens allmänna missnöje med de styrande regimerna, har vuxit i hela regionen och beror till stor del på den ojämlika fördelningen av rikedomar och ekonomisk tillväxt samt avsaknaden av friheter.
- D. Följderna av den ekonomiska och finansiella krisen toppar de politiska, ekonomiska och sociala utmaningar som partnerländerna redan står inför, framför allt vad beträffar arbetslöshetsproblemet och prisstegringarna, som redan lett till uppror i regionen.
- E. Händelserna i Tunisien, Egypten, Libyen, Syrien, Algeriet, Marocko, Jordanien och andra länder i behov av demokratiska reformer kräver att EU på lämpligt sätt anpassar den europeiska grannskapspolitiken så att den effektivt stöder den politiska, ekonomiska och sociala reformprocessen och att EU klart och tydligt fördömer användningen av våld som ett sätt att kväva fredliga demonstrationer.
- F. Den europeiska grannskapspolitiken har sedan den lanserades 2004 visat sig vara ineffektiv när det gäller att uppfylla målen om mänskliga rättigheter och demokrati. Den har heller inte lyckats åstadkomma de politiska, sociala och institutionella reformer som är nödvändiga. I sina förbindelser med regionen har EU försummat dialogen med det civila samhället och de demokratiska krafterna i södra Medelhavsområdet. Vissa brister och utmaningar kvarstår, och fokus bör nu läggas på genomförandet. Man bör då sträva efter att interagera med partner som är verkligt representativa för det civila samhället och med kritiska institutioner som är centrala för uppbyggnaden av demokrati. I detta sammanhang är det viktigt med tydligt definierade prioriteringar för åtgärder, tydliga riktmärken och differentiering utifrån prestationer och resultat.
- G. Det råder markanta ekonomiska, sociala och demografiska skillnader mellan de europeiska staterna och grannskapspolitikens sydliga stater och detta kräver genmälen som ligger i alla partners intresse.
- H. EU måste precisera sina strategiska mål och prioriteringar i sitt partnerskap med de östra och södra grannländerna och bör se till att frågor av detta slag får tillbörligt utrymme på den politiska agendan och i budgetplaneringen.
- I. Den europeiska grannskapspolitiken bör innehålla ambitiösare och effektivare instrument

för att man ska kunna uppmuntra och stödja politiska, ekonomiska och sociala reformer i EU:s grannskap.

- J. Lissabonfördraget har gett EU förutsättningar att göra sin politik och verksamhet effektivare och mer samstämmig, särskilt på området yttre förbindelser genom inrättandet av posten vice ordförande för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik samt Europeiska utrikestjänsten. Vice ordföranden/unionens höga representant bör se till att EU:s röst blir hörd på den internationella arenan.
- K. I artiklarna 3 och 21 i fördraget om Europeiska unionen vidareutvecklas målen för EU:s utrikespolitik, och i centrum för EU:s yttre åtgärder sätts främjandet av de mänskliga rättigheterna, närmare bestämt de mänskliga rättigheternas och grundläggande friheternas universalitet och odelbarhet.
- L. Enligt artikel 8 i fördraget om Europeiska unionen ska unionen utveckla särskilda förbindelser med närbelägna länder i syfte att skapa ett område med välstånd och god grannsämja som grundar sig på unionens värderingar och utmärks av nära och fredliga förbindelser som bygger på samarbete.
- M. Olösta konflikter och brott mot internationell människorättslagstiftning utgör ett hinder mot genomförandet av den europeiska grannskapspolitiken och försvårar den ekonomiska, sociala och politiska utvecklingen, liksom det regionala samarbetet och den regionala stabiliteten och säkerheten.
- N. Strävan efter kortsiktig stabilitet har de senaste åren ofta prioriterats framför värderingar som demokrati, social rättvisa och mänskliga rättigheter i EU:s förbindelser med de södra grannländerna.
- O. EU bör tillämpa ett nedifrån-och-upp-förfarande (s.k. bottom-up-approach) där man ökar sitt stöd till institutionsuppbyggnad, det civila samhället, viljan att inleda demokratiseringsprocesser, särskilt kvinnors deltagande, och socioekonomisk utveckling, vilket är en förutsättning för en långsiktig stabilisering.
- P. Respekten för mänskliga rättigheter, särskilt kvinnors mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatsprincipen, däribland kampen mot tortyr och grym, omänsklig eller förnedrande behandling, samt motstånd mot dödsstraffet är grundläggande principer för EU.
- Q. Unionen för Medelhavsområdet är för närvarande vilande, särskilt till följd av att det andra toppmötet mellan stats- och regeringscheferna i unionen för Medelhavsområdet och ministermötena skjutits upp på obestämd tid och generalsekreteraren avgått. Unionen för Medelhavsområdet tar form i en regional kontext som präglas av territoriella konflikter, politiska kriser och ökade sociala spänningar som övergått i folkuppror i Tunisien, Egypten och andra länder i Medelhavsområdet och Mellanöstern. Allt detta försinkar såväl verksamheten för institutionerna i unionen för Medelhavsområdet som inledandet av de omfattande regionala integrationsprojekt som togs fram av stats- och regeringscheferna vid Paristoppmötet i juli 2008 och av utrikesministrarna i unionen för Medelhavsområdet vid mötet i Marseille den 3–4 november 2008. Unionen för Medelhavsområdet var avsedd att stärka EU:s politik i regionen men har visat sig otillräcklig för att dämpa den växande misstron bland den berörda befolkningen och tillgodose dess grundläggande behov.

- R. Inrättandet av unionen för Medelhavsområdet innebär en möjlighet för bilaterala strategier och regionala strategier att bättre komplettera varandra så att man på ett effektivare sätt ska kunna uppnå samarbetsmålen för EU och Medelhavsområdet.
- S. Globala aktörer, särskilt Brasilien, Ryssland, Indien och Kina (Brik-länderna), har ytterligare stärkt sin ekonomiska närvaro och sitt politiska inflytande i EU:s södra grannländer.
- T. Den politiska, ekonomiska, sociala och finansiella krisen späder på de politiska, ekonomiska och sociala utmaningar som de sydliga partnerländerna i den europeiska grannskapspolitiken redan är ställda inför. En annan utmaning i EU:s södra grannländer är kostnaden för reformer i samband med anpassning till EU:s regelverk samt anpassningen i enlighet med de allt närmare ekonomiska och sociala förbindelserna. I vissa länder har dessa faktorer bidragit kraftigt till de inre oroligheterna och kraven på demokratisering och reformer.
- U. Frågan om vattenförvaltning, särskilt om en rättvis vattenfördelning som tar hänsyn till behoven hos alla människor i regionen, är ytterst viktig för varaktig fred och stabilitet i Mellanöstern.
- V. Demografiska trender visar att folkmängden i EU:s medlemsstater kommer att vara stabil under de kommande tjugo åren, men med en åldrande befolkning. I de södra grannländerna kommer emellertid befolkningen att öka, särskilt befolkningen i arbetsför ålder. Det är inte säkert att den ekonomiska tillväxten och skapandet av arbetstillfällen i dessa länder kan hålla jämna steg med den förmodade befolkningsökningen, särskilt med tanke på att vissa länder redan står inför mycket hög arbetslöshet och ännu högre ungdomsarbetslöshet.
- W. Korruptionen i de södra grannländerna är fortfarande ett allvarligt problem, som omfattar stora delar av samhället och de statliga institutionerna.
- X. Det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet har bidragit till att underlätta finansieringen av den europeiska grannskapspolitiken. Framtagandet av efterföljande instrument bör återspegla den senaste tidens händelser i regionen, särskilt befolkningens rättmätiga strävan efter demokrati och slutsatserna från den strategiska översynen av den europeiska grannskapspolitiken, och ske i samråd med samtliga aktörer, i synnerhet lokala aktörer.

Översynen av den europeiska grannskapspolitiken – allmänt

1. Europaparlamentet bekräftar åter de värden, principer och åtaganden som ligger till grund för den europeiska grannskapspolitiken, däribland demokrati, rättsstatsprincipen, respekt för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter och för kvinnors rättigheter, god samhällsstyrning, marknadsekonomi och hållbar utveckling. Parlamentet upprepar att den europeiska grannskapspolitiken måste bli en gångbar ram för fördjupade och stärkta förbindelser med våra närmaste partner så att vi kan uppmuntra och stödja deras politiska, sociala och ekonomiska reformer som syftar till att åstadkomma och befästa demokrati, framsteg samt sociala och ekonomiska möjligheter för alla. Parlamentet betonar vikten av att upprätthålla principerna om gemensamt ansvar och gemensamt ägande i utarbetandet och genomförandet av den europeiska grannskapspolitikens program. Sedan starten 2004 har den europeiska grannskapspolitiken som enhetlig politisk ram med

prestationsgrundad differentiering och skräddarsytt bistånd lett till påtagliga fördelar såväl för partnererna i grannskapspolitiken som för EU.

2. Europaparlamentet påminner om att den europeiska grannskapspolitiken har misslyckats med att främja och garantera mänskliga rättigheter i tredjeländer, detta mot bakgrund av de aktuella händelserna i södra Medelhavsområdet, särskilt i Tunisien, Egypten, Libyen, Syrien, Algeriet, Marocko, Jordanien och andra länder i behov av demokratiska reformer. Parlamentet uppmanar med kraft EU att dra lärdom av dessa händelser och se över sin politik till stöd för demokrati och mänskliga rättigheter genom att inrätta en mekanism för genomförande av den människorättsklausul som ingår i samtliga avtal med tredjeländer. Parlamentet insisterar på att man i översynen av grannskapspolitiken måste prioritera kriterierna för rättsväsendets oberoende, respekt för de grundläggande friheterna, mångfald inom pressen, pressfrihet och bekämpning av korruption. Parlamentet efterlyser en bättre samordning med EU:s övriga politik gentemot dessa länder.
3. Europaparlamentet uppmanar EU att ge sitt starka stöd till den politiska och ekonomiska reformprocessen i regionen genom att använda alla befintliga instrument inom ramen för den europeiska grannskapspolitiken och vid behov anta nya instrument för att på effektivast möjliga sätt underlätta övergången till demokrati. Respekten för grundläggande friheter, god samhällsstyrning, rättsväsendets oberoende och bekämpning av korruption bör då stå i fokus. På så vis kan man tillgodose behoven och uppfylla förväntningarna hos folket i de södra grannländerna.
4. Europaparlamentet understryker behovet av att öka anslagen till den europeiska grannskapspolitiken i budgetramen för perioden efter 2013 och att mot bakgrund av den senaste tidens händelser prioritera den sydliga dimensionen av grannskapspolitiken. I den nya budgetramen bör hänsyn tas till särdragen och behoven i varje enskilt land.
5. Europaparlamentet betonar att ett konkret erbjudande om ett närmare politiskt partnerskap och ekonomisk integration måste presenteras för EU:s grannländer på grundval av principerna om öppenhet, gemensamt ansvar och villkorlighet. Erbjudandet bör vara skräddarsytt efter de olika behoven i de enskilda länderna och regionerna, så att de mest utvecklade partnererna snabbare kan uppfylla EU:s normer och värderingar.
6. Europaparlamentet efterlyser ett ökat fokus på samarbete med organisationerna i det civila samhället, eftersom dessa har varit de främsta drivkrafterna bakom folkupproren i regionen.
7. Europaparlamentet understryker att det behövs en adekvat nivå av EU-finansiering för samarbetet med grannskapet, och vill på nytt lyfta fram värdet av det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet som det främsta finansieringsinstrumentet i den europeiska grannskapspolitiken. Denna finansiering bör utvecklas så att den på ett mer flexibelt sätt tillgodoser de olika behoven i grannländerna och grannregionerna, garanterar en direkt koppling mellan grannskapspolitikens politiska mål och grannskaps- och partnerskapsinstrumentets programplanering samt återspeglar den framtida grannskapspolitikens prestationsgrundade karaktär. Det behövs dock ett mer målinriktat stöd, som särskilt riktar sig till det civila samhället och de lokala samhällena, i enlighet med nedifrån-och-upp-förfarandet. Parlamentet belyser värdet av övervaknings-, förvaltnings- och genomförandeprocesserna i de olika programmen inom det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet.

8. Europaparlamentet betonar att alla nödvändiga åtgärder, bland annat i form av finansiella, mänskliga och tekniska resurser, måste vidtas för att EU på lämpligt sätt ska kunna hantera en eventuell massmigration, i enlighet med artikel 80 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
9. Europaparlamentet betonar att man vid den strategiska översynen av den europeiska grannskapspolitiken på ett ordentligt sätt bör ta itu med bristerna i politiken och förespråka ett ökat politiskt åtagande från alla partner, samtidigt som man stärker den prestationsbaserade differentieringen utifrån tydligt definierade riktmärken. Parlamentet anser att man vid översynen också bör ägna stor uppmärksamhet åt det akuta behovet av att utveckla den multilaterala dimensionen i ett försök att skapa en förbättrad, kontinuerlig och omfattande politisk dialog med partnerländerna.
10. Europaparlamentet anser att det är särskilt viktigt att kontinuerligt utvärdera och bedöma inte bara de resultat som hittills uppnåtts via de genomförda programmen, utan även i vad mån de resurser som använts inom ramen för partnerskapet varit ändamålsenliga. På så vis kan man inför framtiden åtgärda eventuella brister och felaktiga beslut.
11. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att se över den europeiska grannskapspolitiken för de södra grannländerna i syfte att tillhandahålla de resurser och det stöd som behövs för en verklig övergång till demokrati samt lägga grunden för långtgående politiska, sociala och institutionella reformer. Parlamentet vidhåller att man vid översynen av grannskapspolitiken måste prioritera kriterierna för rättsväsendets oberoende, respekt för de grundläggande friheterna, däribland mediefriheten, och bekämpning av korruption.
12. Europaparlamentet erkänner och understryker skillnaden mellan å ena sidan ”de europeiska grannländerna”, som formellt sett kan bli EU-medlemmar efter att ha uppfyllt Köpenhamnskriterierna, och å andra sidan ”Europas grannländer”, som inte kan gå med i EU på grund av sitt geografiska läge.
13. Europaparlamentet anser därför att EU:s Medelhavsstrategi definitivt måste tänkas igenom på nytt och ses över och att denna nya strategi bör bereda ökat utrymme för politisk dialog och stöd till alla demokratiska och sociala krafter, bland annat det civila samhället. Rådet uppmanas i detta sammanhang att fastställa politiska kriterier som måste uppfyllas av de länder som medverkar i den europeiska grannskapspolitiken för att de ska kunna få en framskjuten ställning.
14. Europaparlamentet betonar behovet av att anamma och dra nytta av de förändringar som Lissabonfördraget medfört, särskilt den stärkta rollen för vice ordföranden/unionens höga representant, inrättandet av Europeiska utrikestjänsten samt parlamentets nya befogenheter, för att EU:s utrikespolitik ska bli mer samstämmig och dess externa dimension och verksamhet bli effektivare och mer legitim. Endast om rådet och kommissionen lyckas dra lärdom av tidigare och aktuella händelser och göra en noggrann och genomgripande analys av bristerna i den nuvarande europeiska grannskapspolitiken kommer EU att vara kapabelt att utforma en trovärdig och effektiv politik gentemot Medelhavspartnerna.
15. Europaparlamentet betonar vikten av ett partnerskap mellan EU och de södra grannländerna och poängterar att detta nära samarbete ligger i båda sidors intresse.

16. Europaparlamentet anser att EU bör dra lärdom av den senaste tidens händelser i det södra grannskapet och att den europeiska grannskapspolitiken bör ses över mot bakgrund av detta, i syfte att upprätta ett partnerskap med samhällen och inte bara med stater.

Den sydliga dimensionen

17. Europaparlamentet understryker vikten av att inrätta en arbetsgrupp där parlamentet ingår, för att tillmötesgå önskemålet från aktörerna för demokratisk förändring om att övergången till demokrati ska övervakas, särskilt i fråga om fria och demokratiska val och institutionsuppbyggnad, inbegripet ett oberoende rättsväsen.
18. Europaparlamentet ger mot bakgrund av den senaste tidens händelser i regionen sitt fulla stöd till den rättmätiga förhoppning om demokrati som uttryckts av befolkningen i flera länder i EU:s södra grannskap, och uppmanar myndigheterna i dessa länder att så fort som möjligt få till stånd en fredlig övergång till verklig demokrati. Parlamentet betonar att den strategiska översynen av den europeiska grannskapspolitiken måste ta full hänsyn till och återspegla denna händelseutveckling.
19. Europaparlamentet efterlyser i detta sammanhang betydande EU-stöd till den demokratiska omvandlingen i de södra grannländerna i partnerskap med de berörda samhällena genom att mobilisera, se över och anpassa befintliga instrument som syftar till att främja politiska, ekonomiska och sociala reformer. Rådet och kommissionen uppmanas i samband med detta att tillhandahålla kortsiktiga övergångsmekanismer för finansiellt stöd, inklusive lån, för de länder som uttrycker ett behov av sådana till följd av snabba demokratiska förändringar och en extraordinärt försvagad likviditet. Parlamentet uppmanar dessutom kommissionen att så fort som möjligt se över de nationella vägledande programmen för Tunisien och Egypten för perioden 2011–2013 så att man beaktar de nya, akuta behov som dessa partner har när det gäller uppbyggnaden av demokrati.
20. Europaparlamentet betonar vikten av att öka den politiska dialogen med EU:s södra grannländer och betonar återigen att stärkandet av demokrati, rättsstatsprincipen, goda styrelseformer, bekämpning av korruption och respekten för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter är viktiga inslag i denna dialog. Parlamentet betonar i detta hänseende vikten av respekt för samvets-, religions- och tankefrihet, yttrandefrihet, tryck- och mediefrihet, föreningsfrihet, kvinnors rättigheter och jämställdhet, skydd av minoriteter samt bekämpning av diskriminering på grund av sexuell läggning.
21. Europaparlamentet konstaterar att en framskjuten ställning redan har beviljats till eller är under förhandling med några av partnerländerna. Parlamentet betonar att det är viktigt att använda ett öppnare och mer samstämmigt tillvägagångssätt i fråga om denna differentiering för att kunna skapa en verklig process som ger resultat. Likaså behöver det fastställas tydliga riktmärken för att undvika dubbelmoral i fråga om vilka kriterier som måste uppfyllas för att en framskjuten ställning ska beviljas.
22. Europaparlamentet understryker behovet av att anpassa Köpenhamnskriterierna till kraven för beviljande av en framskjuten ställning. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att ge tredjeländer en framskjuten ställning när de uppfyller de kriterierna.
23. Europaparlamentet betonar att kampen mot korruption, särskilt inom domstolsväsendet och polisen, bör vara en av EU:s topprioriteringar i utvecklingen av förbindelserna med

de södra partnerländerna.

24. Europaparlamentet kräver att bli hört i alla skeden av beviljandet av en framskjuten ställning till partnerländerna och utarbetandet av den europeiska grannskapspolitikens handlingsplaner, i enlighet med parlamentets nya roll enligt Lissabonfördraget. Rådet och Europeiska utrikestjänsten uppmanas att involvera parlamentet i beslutsprocessen om en framskjuten ställning genom att ta fram en tydlig samrådsmekanism som ska användas i alla skeden av förhandlingarna, bland annat när det gäller de kriterier som ska uppfyllas och fastställandet av de prioriteringar och riktlinjer som ingår i handlingsplanerna.
25. Europaparlamentet betonar att ett effektivt partnerskap mellan EU och de södra grannländerna enbart kan bygga på samverkan mellan sammankopplade bilaterala och multilaterala dimensioner av denna samarbetsprocess. Parlamentet beklagar därför att man inom den europeiska grannskapspolitiken inte tar tillräcklig hänsyn till att den multilaterala dimensionen behöver stärkas.
26. Europaparlamentet hyllar modet hos den tunisiska, egyptiska och libyska befolkningen som har rest sig för att kräva demokrati och frihet, och uppmanar alla EU-institutioner att erbjuda sitt fulla stöd för övergången till demokrati i dessa länder.
27. Europaparlamentet beklagar dödsfallen under de fredliga upproren i Tunisien och Egypten och uppmanar myndigheterna att göra en noggrann utredning av händelserna och ställa förövarna inför rätta.
28. Europaparlamentet anser att konflikten mellan Israel och Palestina är roten till de politiska spänningarna i Mellanöstern och i Medelhavsområdet som helhet.
29. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/unionens höga representant att ta aktiv del i konfliktlösandet och förtroendeskapandet i regionen, för att se till att EU får en aktiv roll som handlingskraftig aktör och inte bara finansiär, särskilt i fredsprocessen i centrala Mellanöstern och även i konflikten i Västsahara. Parlamentet anser att konfliktlösning är nyckeln till politisk, ekonomisk och social utveckling i regionen, liksom till framsteg för den europeiska grannskapspolitikens regionala dimension och dess multilaterala samarbeten, såsom unionen för Medelhavsområdet. Om grannskapspolitiken ska lyckas är det avgörande att i enlighet med internationell rätt hitta en övergripande lösning på de olika konflikterna i EU:s södra grannskap, i synnerhet konflikten mellan araber och israeler.
30. Europaparlamentet anser att det är särskilt viktigt med en interkulturell dialog inom Medelhavsområdet om man ska kunna förbättra den ömsesidiga förståelsen, solidariteten, toleransen och välbefinnandet bland befolkningsgrupperna. Parlamentet förväntar sig att översynen kommer att beakta utvecklingsinstrument för detta ändamål.
31. Europaparlamentet är djupt bekymrat över att det andra toppmötet mellan stats- och regeringscheferna i unionen för Medelhavsområdet samt ministermöten är fortsatt uppskjutna på obestämd tid, eftersom detta sänder en negativ signal till områdets befolkning och institutioner. Generalsekreterarens avgång belyser behovet av ett klagande av förfarandena och institutionerna inom unionen för Medelhavsområdet. Parlamentet påminner om att de politiska spänningarna och regionala konflikterna i Medelhavsområdet inte får försämra möjligheten att göra konkreta framsteg mot ett sektoriellt och multilateralt samarbete. Unionen för Medelhavsområdet kan med hjälp av

omfattande integrationsprojekt och en öppen politisk dialog bidra till utvecklingen av ett förtroendeklimat som gör att man lättare kan uppnå gemensamma mål om rättvisa och säkerhet i en anda av solidaritet och fred.

32. Europaparlamentet beklagar bristen på finansiering till unionen för Medelhavsområdet och det svaga engagemanget från medlemsstaterna på båda sidor av Medelhavet. Parlamentet beklagar EU:s icke definierade tillvägagångssätt för Medelhavspolitiken och efterlyser ett långsiktigt strategiskt synsätt för utveckling och stabilisering av regionen. Parlamentet insisterar på behovet av att göra integrationsprocessen i Europa–Medelhavsområdet till en politisk prioritering på den europeiska agendan.
33. Europaparlamentet är övertygat om att unionen för Medelhavsområdet bör lanseras på nytt så att hänsyn kan tas till den nya händelseutvecklingen i regionen. Denna nya union för Medelhavsområdet bör främja en sund ekonomisk, social och demokratisk utveckling samt lägga en stark och gemensam grund för närmare förbindelser mellan EU och dess södra grannländer. Detta nybildade förbund skulle också skapa nya möjligheter för hållbar fred i Mellanöstern, eftersom det skulle vara förankrat i de olika samhällena i regionen och inte bara vara beroende av den bräckliga politiska viljan hos de auktoritära ledarna i området.
34. Europaparlamentet konstaterar att man vid översynen bör ta itu med att unionen för Medelhavsområdet misslyckats med att leva upp till förväntningarna, och bedöma framtida utmaningar samt överväga nya sätt att stärka de bilaterala instrumenten inom den europeiska grannskapspolitiken. Parlamentet anser i detta hänseende att mer resurser bör avsättas till områden där påtagliga framsteg kan uppnås.
35. Europaparlamentet är bekymrat över att läget i fråga om inrättandet av ett frihandelsområde i Europa–Medelhavsområdet förblir status quo. Parlamentet efterlyser gemensamma förhandlingar så snart villkoren har uppfyllts för djupgående och omfattande frihandelsområden avsedda att utgöra grunden för ett frihandelsområde i Europa–Medelhavsområdet, med vederbörlig hänsyn till den socioekonomiska situationen i vart och ett av partnerländerna och förutsatt att det i god tid görs en fullständig bedömning av dessa överenskommelsers inverkan på samhället och miljön. Parlamentet beklagar att de olika aktörerna inte gjort några riktiga framsteg för att skapa de nödvändiga förutsättningarna. Parlamentet uppmanar även till ett syd-sydligt bilateralt och multilateralt ekonomiskt samarbete, som skulle medföra påtagliga fördelar för de berörda ländernas medborgare och förbättra det politiska klimatet i området.
36. Europaparlamentet understryker att man måste inrikta sig på de viktigaste specifika frågorna i vart och ett av de berörda länderna men upprepar att den socioekonomiska situationen, särskilt för den unga generationen, måste vara en särskilt angelägen fråga för den europeiska grannskapspolitiken.
37. Europaparlamentet anser att ett ökat subregionalt samarbete mellan de medlemsstater och de länder i den europeiska grannskapspolitiken som har specifika gemensamma intressen, värderingar och angelägenheter skulle kunna skapa en positiv dynamik för hela Medelhavsområdet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att undersöka den variabla geometrins potential som samarbetsmönster och understryker att den framtida europeiska grannskapspolitiken bör underlätta och främja detta tillvägagångssätt, framför allt genom sitt regionala finansieringsanslag.

38. Europaparlamentet anser att man inom ramen för den södra grannskapspolitiken måste ta itu med problemet med irreguljär invandring. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att följa genomförandet av avtalen med samtliga grannländer i syd och att övervaka genomförandet av befintliga bilaterala avtal mellan EU:s medlemsstater och samtliga regionala aktörer när det gäller invandringfrågorna och särskilt återtagande.
39. Europaparlamentet beklagar EU:s asymmetriska strategi gentemot dess östra och södra grannländer i fråga om rörlighet och viseringspolitiken. Parlamentet förespråkar i fråga om rörlighet förenklade viseringsförfaranden för de sydliga länderna i den europeiska grannskapspolitiken – särskilt för studenter, forskare och affärsmän – och antagandet av ett partnerskap mellan Europa och Medelhavsområdet i fråga om rörlighet. Parlamentet betonar den viktiga roll som vissa länder i grannskapspolitiken kan spela inom hanteringen av migrationsströmmar och understryker att samarbetet för att hantera migrationsströmmarna till fullo måste respektera EU:s värderingar och internationella rättsliga skyldigheter. Parlamentet insisterar på att återtagandeaftal med partnerländer endast ska kunna upprättas för irreguljära invandrare, vilket därmed exkluderar asylsökande, flyktingar eller personer i behov av skydd, samt upprepar att principen om ”non-refoulement” gäller alla personer som riskerar dödsstraff, omänsklig behandling eller tortyr. Parlamentet efterlyser ett fördjupat samarbete för att stoppa människohandeln och förbättra villkoren för migrerande arbetstagare i både EU och de sydliga länderna i den europeiska grannskapspolitiken.
40. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/unionens höga representant, Europeiska utrikestjänsten och kommissionen att vid sina kontakter med de sydliga länderna i den europeiska grannskapspolitiken lyfta fram EU:s politiska prioriteringar om avskaffandet av dödsstraffet samt respekt för mänskliga rättigheter, inklusive kvinnors mänskliga rättigheter, och grundläggande friheter, däribland samvetsfrihet, religionsfrihet, föreningsfrihet och mediefrihet, respekt för rättsstatsprincipen, rättsväsendets oberoende, kampen mot tortyr och grym och omänsklig behandling, kampen mot straffrihet liksom ratificeringen av ett antal internationella rättsinstrument, däribland Internationella brottmålsdomstolens Romstadga och Genèvekonventionen från 1951 angående flyktingars rättsliga ställning.
41. Europaparlamentet vill att man inom ramen för översynen av avtalen med de sydliga länderna i den europeiska grannskapspolitiken ska ägna ny uppmärksamhet åt den fulla respekten för religionsfrihet, särskilt för alla religiösa minoriteter, i alla berörda länder. Parlamentet understryker att religionsfrihet omfattar friheten att antingen enskilt eller i grupp, både offentligt och privat, utöva sin religion genom gudstjänst, undervisning, andaktsutövning eller deltagande och att sådana friheter även måste omfatta rätten att byta religion.
42. Europaparlamentet betonar att avtalsförbindelserna med samtliga länder i den europeiska grannskapspolitiken omfattar arrangemang för ett regelbundet forum där man kan ta itu med människorättsfrågor, i form av underkommittéer för mänskliga rättigheter. Europeiska utrikestjänsten uppmanas att utnyttja dessa bestämmelser fullt ut och att involvera de befintliga underkommittéerna i alla förhandlingar, kräva att de ska bli effektivare och mer resultatnriktade och se till att organisationer från det civila samhället och människorättsförfarare medverkar. Parlamentet rekommenderar att den informella EU–Israel-arbetsgruppen för mänskliga rättigheter uppgraderas till en ordinarie underkommitté. Europeiska utrikestjänsten uppmanas att även delta i ett strukturellt

samarbete mellan rådets arbetsgrupp för de mänskliga rättigheterna (Cohom) och Europaparlamentets underutskott för mänskliga rättigheter.

43. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/unionens höga representant, Europeiska utrikestjänsten och kommissionen att aktivt främja och skydda kommunikationsfriheten och tillgången till information, även via Internet.
44. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/unionens höga representant, Europeiska utrikestjänsten och kommissionen att stärka rollen hos det civila samhällets organisationer, med särskild hänsyn till människorättsorganisationer och kvinnoorganisationer, inom politisk övervakning samt programplanering och genomförande av stöd genom en särskild facilitet för kapacitetsuppbyggnad. Parlamentet belyser i detta hänseende behovet av att öka kvinnors inflytande, och uppmanar Europeiska utrikestjänsten och kommissionen att systematiskt analysera hur deras projekt och program påverkar jämställdheten och att förespråka kvinnors rättigheter och jämställdhet i samband med reformen av konstitutioner, strafflagar, familjerätt och annan civilrätt samt inom den dialog om mänskliga rättigheter som förs med partnerländerna i den europeiska grannskapspolitiken. Parlamentet insisterar på att vice ordföranden/unionens höga representant, Europeiska utrikestjänsten och kommissionen inte bör stärka förbindelserna mellan EU och tredjeländer om dessa länder inte involverar det civila samhällets organisationer i tillräcklig utsträckning i sin politik. Det civila samhällets organisationer är EU:s trognaste och mäktigaste allierade i främjandet av demokratiska värden, god samhällsstyrning och mänskliga rättigheter i partnerländerna. Parlamentet vill att regionala och lokala myndigheter liksom branschorganisationer och arbetsmarknadens parter involveras i högre grad i EU:s samarbete med de södra grannländerna. Rådet och kommissionen uppmanas i detta hänseende att ytterligare stärka och mer effektivt använda det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter.
45. Europaparlamentet betonar behovet av att tillämpa jämställdhetsintegrering och att stödja särskilda åtgärder för att uppnå en effektiv och systematisk jämställdhetsstrategi i länderna i den europeiska grannskapspolitiken, och uppmanar med kraft regeringarna och det civila samhället att öka kvinnors sociala delaktighet, bekämpa analfabetismen bland kvinnor och främja sysselsättningen bland kvinnor för att se till att kvinnor representeras på ett meningsfullt sätt på alla nivåer.
46. Europaparlamentet betonar vikten av ett strukturerat samarbete inom högre utbildning och forskning som främjar ett ömsesidigt erkännande av kvalifikationer och utbildningssystem, för att framför allt öka rörligheten för studenter, forskare och lärare, tillsammans med åtgärder för att bekämpa kunskapsflykt. Parlamentet ser därför positivt på Tempus stöd inom högre utbildning och utbytena genom Erasmus Mundus åtgärd 2 samt inrättandet av Europa–Medelhavsuniversitetet (Emuni), som omfattar ett nätverk av universitet på båda sidor av Medelhavet inom ramen för Europa–Medelhavsområdet.
47. Europaparlamentet understryker de lokala myndigheternas betydelse för den demokratiska utvecklingen i våra partnerländer och ser gärna att vänortsprogrammen mellan lokala myndigheter i EU och partnerländer utökas.
48. Europaparlamentet betonar vikten av fackföreningar och en dialog mellan arbetsmarknadens parter som en del av den demokratiska utvecklingen i de södra partnerländerna. Parlamentet uppmuntrar dessa länder att stärka arbetstagar- och

fackföreningsrättigheterna. Parlamentet påpekar den viktiga roll som dialogen mellan arbetsmarknadens parter kan spela med hänsyn till de socioekonomiska utmaningarna i denna region.

49. Europaparlamentet insisterar på vikten av att sammanföra investeringar, utbildning, forskning och innovation, med särskilt fokus på utbildning som är anpassad efter arbetsmarknadens behov, för att man ska kunna bemästra de socioekonomiska utmaningarna i denna region. Särskild hänsyn bör tas till kvinnor och missgynnade grupper, såsom ungdomar. Parlamentet betonar samtidigt att det är ytterst viktigt att ytterligare stödja projekt för lokal utveckling så att man bidrar till en revitalisering av de mest utsatta städerna och regionerna.
50. Europaparlamentet betonar att ett välfungerande, effektivt och säkert transportsystem med flera transportmedel är en grundläggande och absolut nödvändig förutsättning för ekonomisk tillväxt och utveckling som främjar handel och integration mellan EU och dess sydliga Medelhavspartner. Kommissionen uppmanas att lägga fram en halvtidsbedömning av den regionala transporthandlingsplanen (2007–2013) för Medelhavet och att beakta resultatet i eventuella framtida transporthandlingsplaner.
51. Europaparlamentet anser att hållbar utveckling bör vara en övergripande princip för översynen av den europeiska grannskapspolitiken, där man framför allt fokuserar på ett förbättrat miljöskydd, utveckling av den stora potentialen för förnybar energi i regionen samt främjande av strategier och projekt för en bättre användning av knappa vattenresurser.
52. Europaparlamentet uppmanar återigen rådet, kommissionen och EU:s medlemsstater att uppmuntra och stödja en omfattande plan för att avhjälpa förstörelsen av Jordanfloden och att fortsätta med sitt ekonomiska och tekniska stöd för att återställa floden, i synnerhet dess nedre del, även inom unionen för Medelhavsområdet.
53. Europaparlamentet understryker den stora samarbetspotentialen inom energi och förnybara energikällor såsom vind-, sol- och vågkraft. Parlamentet stöder ett samordnat genomförande av solenergiplanen för Medelhavsområdet och initiativ inom industrin, som bör inriktas på att tillgodose partnerländernas primära behov, liksom antagandet av en energieffektivitetsstrategi för Europa–Medelhavsområdet. Parlamentet betonar hur viktigt det är att främja sammankopplingar i elektricitets-, gas- och oljesektorerna i Europa–Medelhavsområdet i syfte att förbättra energitryggheten genom införandet av smarta nät som kopplar samman hela Europa–Medelhavsområdet.
54. Europaparlamentet påminner om betydelsen av jordbruk som gynnar lokala jordbrukare, landsbygdsutveckling, en tryggad livsmedelsförsörjning, livsmedelssuveränitet, anpassning till klimatförändringarna, tillgång till vatten, en rationell användning av vatten och tillgång till energi. Parlamentet rekommenderar att jordbruksarbetet görs till en prioritering i den europeiska grannskapspolitiken, som ett stöd till Europa–Medelhavsavtalets färdplan för jordbruk och som ett sätt att stabilisera livsmedelspriserna på nationell, regional och global nivå.
55. Europaparlamentet efterlyser återigen inrättandet av en räddningstjänststyrka för Europa–Medelhavsområdet med tanke på att de allt större och allt fler naturkatastroferna kräver att relevanta medel anslås och eftersom ett sådant initiativ skulle stärka solidariteten mellan människor i Europa–Medelhavsområdet.

56. Europaparlamentet understryker vikten av ett starkare samarbete med multilaterala organisationer i sydliga regioner, framför allt Arabförbundet men även Afrikanska unionen, för att arbetet med utmaningarna i ovannämnda områden ska kunna leda till önskade resultat. Kommissionen uppmanas att överväga en ny strukturerad dialog med dessa forum under översynen av den europeiska grannskapspolitiken.
57. Europaparlamentet upprepar värdet av det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet som finansieringsinstrument för den europeiska grannskapspolitiken. Det behövs dock mer flexibilitet och ett bättre målinriktat stöd, som särskilt riktar sig till det civila samhället och lokala nivåer, så att man kan tillämpa ett nedifrån-och-upp-förfarande. Parlamentet efterlyser även en heltäckande analys av hur effektivt det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet är, i syfte att förbättra användningen av de finansieringsinstrument som finns tillgängliga för EU:s förbindelser med de södra grannländerna och att se till att utvecklingsbiståndet och utvecklingsstödet används på rätt sätt i mottagarländerna. Parlamentet anser att det är avgörande att finansieringen är öppen för insyn och att finansieringsinstrumenten inbegriper mekanismer mot korruption. Parlamentet understryker värdet av övervaknings-, förvaltnings- och genomförandeprocesserna i de olika programmen inom det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet. Parlamentet betonar hur viktigt det är att stärka gränsöverskridande projekt, öka omfattningen på programmen för att underlätta kontakter människor emellan och ge incitament till regionalt samarbete. Parlamentet uppmanar kommissionen och Europeiska utrikestjänsten att hålla tidiga samråd med parlamentet och det civila samhällets aktörer i samband med de kommande förberedelserna inför det efterföljande instrumentet.
58. Europaparlamentet uppmanar rådet att anta lagstiftningsförslaget om ändring av artikel 23 i förordningen om det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet. Förslaget lades fram av kommissionen i maj 2008 och antogs av parlamentet den 8 juli 2008. Det skulle möjliggöra en återinvestering av medel från tidigare verksamhet och på så vis ge EU ett välbehövligt verktyg för att mildra konsekvenserna av den nuvarande finansiella krisen för den reala ekonomin och av de eskalerande livsmedelspriserna för grannregionen, särskilt den södra.
59. Europaparlamentet betonar att det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet inte är det enda instrumentet för att finansiera program och åtgärder i den europeiska grannskapspolitiken och insisterar följaktligen på behovet av ett konsekvent tillvägagångssätt för användningen av alla finansieringsinstrument. Därför uppmanas Europeiska utrikestjänsten och kommissionen att presentera en tydlig översikt över vilka medel som tilldelats varje mottagarland, inklusive en uppdelning per instrument.
60. Europaparlamentet understryker behovet av att öka anslagen till den sydliga dimensionen av den europeiska grannskapspolitiken i EU:s kommande budgetram för 2014–2020 för att finansieringen ska matcha den politiska ambitionen och för att bestämmelserna om en framskjuten ställning ska kunna genomföras utan att det påverkar den europeiska grannskapspolitikens övriga prioriteringar. Parlamentet framhåller vikten av att respektera den överenskommelse som gjordes efter kommissionens uttalande i samband med Coreper 2006, enligt vilken två tredjedelar av den totala summan av det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet ska gå till de sydliga länderna och en tredjedel till de östliga länderna, i enlighet med demografisk viktning.

61. Europaparlamentet understryker dock att en ökning av tilldelade medel bör baseras på en korrekt bedömning av behov och motsvaras av ökad effektivitet i de genomförda programmen, och på ett adekvat sätt anpassas och prioriteras efter mottagarlandets behov.
62. Europaparlamentet ser positivt på de insatser som gjorts av Europeiska investeringsbankens facilitet för investering och partnerskap för Europa–Medelhavsområdet (EIB-Femip) men betonar behovet av samverkan med andra internationella finansinstitut som också är aktiva i regionen. Parlamentet föreslår på nytt att ett finansinstitut för gemensam utveckling i Europa–Medelhavsområdet inrättas, med EIB som största delägare. Parlamentet stöder en höjning av taket för EIB:s garanti så att banken kan fortsätta sin verksamhet i regionen med samma intensitet under de kommande åren. Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling (EBRD) uppmanas att ändra sina stadgar så att den också kan delta i denna process för finansiellt stöd.

Europaparlamentets roll

63. Europaparlamentet betonar sin stora betydelse när det gäller att se till att Europas stabilitet och framgångar är nära kopplade till demokratiskt styre och ekonomiska och sociala framsteg i de sydliga länderna i den europeiska grannskapspolitiken och när det gäller att främja den politiska debatten, friheter utan begränsningar, demokratiska reformer och rättsstatsprincipen i grannpartnerländerna, särskilt genom de interparlamentariska delegationerna och den parlamentariska församlingen för unionen för Medelhavsområdet.
64. Europaparlamentet upprepar sitt åtagande att fortsätta att utöva rätten till parlamentarisk kontroll vid genomförandet av den europeiska grannskapspolitiken, även genom att ha regelbundna diskussioner med kommissionen om tillämpningen av det europeiska granskaps- och partnerskapsinstrumentet. Parlamentet ser positivt på kommissionens och Europeiska utrikestjänstens breda samråd om översynen av den europeiska grannskapspolitiken och hoppas att kommissionen och Europeiska utrikestjänsten även kommer att se till att det sker ett strukturellt och fullständigt samråd med Europaparlamentet vid utarbetandet av relevanta dokument, såsom handlingsplanerna för den europeiska grannskapspolitiken. Parlamentet begär dessutom tillgång till förhandlingsmandaten för alla internationella avtal som håller på att ingås med partnerländerna i den europeiska grannskapspolitiken, i enlighet med artikel 218.10 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, där det anges att parlamentet omedelbart och fullständigt ska informeras i alla skeden av förfarandet.

o

o o

65. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Europeiska utrikestjänsten, medlemsstaternas regeringar och parlament, länderna i den europeiska grannskapspolitiken samt generalsekreteraren för unionen för Medelhavsområdet.

